

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 116/05-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Magdalény Samkovej, L., ktorou namieta porušenie jej základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 So 38/03 a jeho rozhodnutím z 22. mája 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Magdalény Samkovej o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2005 doručená sťažnosť Magdalény Samkovej, L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 So 38/03 a jeho rozhodnutím z 22. mája 2003.

V sťažnosti sťažovateľka uvádza, že v roku 2002 jej bola odňatá dávka čiastočného invalidného dôchodku. Poukazuje na tú skutočnosť, že vyčerpala všetky zákonné možnosti vrátane konania pred najvyšším súdom, taktiež podala návrh na obnovu konania a podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) na podanie mimoriadneho dovolania, ale bezúspešne.

Podľa sťažovateľky najvyšší súd pri rozhodovaní o jej odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) o čiastočný invalidný dôchodok nebral do úvahy jej dôkazový materiál a ani sa k nemu nevyjadril a týmto postupom jej tak zabránil obhajovať sa proti Sociálnej poisťovni v Bratislave. Sťažovateľka je toho názoru, že najvyšší súd takýmto konaním porušil jej základné právo na spravodlivé súdne konanie pri uplatňovaní jej nároku na čiastočný invalidný dôchodok.

Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd deklaroval, že najvyšší súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 2 So 38/03 a rozhodnutím z 22. mája 2003 porušil jej základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V prípade prijatia jej sťažnosti žiada o ustanovenie právneho zástupcu, ktorý by ju zastupoval v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Predmetom konania je sťažovateľkou namietané porušenie jej základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom najvyššieho súdu v konaní o odvolaní sťažovateľky v právnej veci proti žalovanej Sociálnej poisťovni v Bratislave o čiastočný invalidný dôchodok vedenom pod sp. zn. 2 So 38/03 a jeho rozhodnutím z 22. mája 2003.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľky týkajúca sa postupu najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 So 38/03 z 22. mája 2003 a jeho rozhodnutia z 22. mája 2003, ktorým tento súd potvrdil rozsudok krajského súdu sp. zn. 21 S 564/02 zo 4. decembra 2002 v konaní proti žalovanej Sociálnej poisťovni v Bratislave o čiastočný invalidný dôchodok, je podaná oneskorene.

V okolnostiach prípadu je zjavné, že napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť skôr ako dva mesiace pred 22. marcom 2005, keď sa sťažovateľka obrátila na ústavný súd. Vyplýva to z dátumu súdneho rozhodnutia najvyššieho súdu a hlavne z dátumu, keď podala podnet generálnej prokuratúre na podanie mimoriadneho dovolania proti tomuto rozhodnutiu (9. júna 2003), keď jej už bolo napadnuté súdne rozhodnutie zjavne doručené.

Ako zistil ústavný súd zo spisovej dokumentácie priloženej k sťažnosti, predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu nebolo sťažovateľkou napadnuté dovolaním a v zmysle § 250s ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku mimoriadne dovolanie ani obnova konania vo veci sťažovateľky nie sú prípustné.

Preto je sťažnosť namietajúca porušenie sťažovateľkinho základného práva postupom najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 2 So 38/03 a jeho rozhodnutím z 22. mája 2003 podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2005